

Publicerad 2015-10-29 22:36 av frun

**bli**

En kvinna går till jobbet. Varje dag vill hon vara duktig. Det är hon - välanpassad. Klockan är sju. Klockan är sjutton. Hon sover när hon kommer hem. Drömmer om vackra hus och äktenskap efter en skilsmässa med sitt ex. Hon tänker - Du, du, du, ett mött subjekt.

Du strider för din kvinnlighet, du bygger ditt liv för dig själv och din skull, för anpassning och politik mellan människa och stat. Krav eller ideal.

Ideal, ideal, ideal är osynligt liv som kan bli för att de är dina rörliga förutsättningar. I ditt jobb som dramatisk poet rör du dig framåt hela tiden ser du tiden i ett framåtperspektiv, framåtmarsch i marschdans åt puff framåt.

Att vänta och att agera, ditt svärd fäktas i lufterna, måste vara rena och partiklarna välslipade, bära sanningar som ett förhållningssätt till verkligheten, du agerar du, din dimmer därhemma går ännu på sparlåga, du sparar energi för tiden som går, för tiden som kommer att vara

från underjorden hörs resignation som små suckar livet ger inte mer än vad det är Eurodyke spelar gitarr Nick Cave Into my arms O Lord, Van Morrison Into the mystics

Natt nebulosa ackorden rivs av jorden går i händer himmel i ögon mun rör sig stämma i stoftband dissonans i ett tonande led repetition ger harmoni bläckstrålen försvinner från ramen det hörs riff kärleken blir mystisk

den får glans och skimmer

---

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren frun med Poeter.se id #54684 innehar upphovsrätten